

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sžk/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4017200560
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Benczová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:4017200560.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a zo sudkyň Mgr. Kristíny Babiakovej a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa) v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): L. H., Z. Š.I. G. XX, I., zast. JUDr. Pavol Gráčík, advokát, so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava, za účasti: 1/ Roman Cerulík K CERO, s miestom podnikania Štefánikova 59, Nitra, IČO: 11 726 938, 2/ Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., so sídlom Horné lúky 4540/1, 949 01 Nitra, IČO: 48 302 392, zast. advokátskou kanceláriou MS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., so sídlom Na Poříčí 1079/3a, Praha 1, za ktorú koná CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., organizačná zložka, so sídlom Staromestská 3, 811 03 Bratislava, IČO: 51 034 166, 3/ MH INVEST, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 44/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 724 530, zast. JUDr. Allan Böhm, advokátska kancelária Böhm & Partners, so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava, 4/ Združenie domových samospráv, so sídlom Námestie SNP 13, Bratislava, P. O. Box 218, 850 00 Bratislava, 5/ R.. V. W., Z. B. X. X, XXX XX I., 6/ B. O., Z. V. X, XXX XX I., 7/ B. H., Z. B. X. XX, XXX XX I., v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. 18041/2017/SV/42850 zo dňa 16. júna 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/117/2017-379 zo dňa 11. marca 2020, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.
- III. Ďalším účastníkom konania náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

- I.
Pribeh administratívneho konania

1. Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej len „prvostupňový orgán“) vydal v zmysle § 117b zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) stavebné povolenie č. OU-NR-OVBP2-2017/008579-16 zo dňa 3. apríla 2017 (ďalej len „stavebné povolenie“), ktorým povolil zmenu stavby pred jej dokončením: „Automotive Nitra Project - objekt E1 - Budovy“, v rozsahu konkrétnych stavebných objektov a prevádzkových súborov.

2. Žalovaný rozhodnutím č. 18041/2017/SV/42850 zo dňa 16. júna 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) zamietol odvolanie žalobcu a stavebné povolenie potvrdil. K jednotlivým námietkam žalobcu a odvolateľa Romana Cerulíka K CERO (ďalej len „odvolateľ“) žalovaný uviedol:

(I) stavebný úrad bol viazaný obsahom rozhodnutia vydaného Ministerstvom životného prostredia SR č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 4. novembra 2016, ako aj s obsahom súhlasného stanoviska Ministerstva životného prostredia SR č. 13011/2017 zo dňa 22. marca 2017, z ktorých vyplýva, že povoľovaná zmena stavby je z koncepčného hľadiska v súlade so zákonom o posudzovaní vplyvov na životné prostredie;

(II) námietky týkajúce sa dopravného napojenia neboli predmetom tohto konania;

(III) k obdobným námietkam žalobcu a odvolateľa žalovaný poukázal na to, že stavebný úrad postupoval pri vydaní stavebného povolenia v súlade so zákonom. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa doručovania do vlastných rúk konštatoval, že stavebný úrad síce nesprávne aplikoval § 18 a § 24 ods. 2 správneho poriadku, avšak aj napriek tomu nedošlo k porušeniu procesných práv odvolateľa do takej miery, že by bolo potrebné toto rozhodnutie zrušiť;

(IV) za nesprávne považoval žalovaný tvrdenie stavebného úradu, že (I) námietky žalobcu nie je možné považovať za námietky v konaní, (II) žiaden z účastníkov si námietky neuplatnil a (III) stavebné konanie začína až oznámením o začatí stavebného konania. Žalovaný zistil, že hoci stavebný úrad nesprávne vyhodnotil námietky žalobcu, ako námietky nepodané v konaní, aj napriek tomu sa nimi riadne zaoberal, vysporiadal sa s nimi a rozhodol;

(V) za neopodstatnenú považoval námietku týkajúcu sa porušenia § 23 ods. 2 správneho poriadku, keďže stavebný úrad vyhovel požiadavke žalobcu o vyhotovenie kópie spisu, vyčíslil sumu za vyhotovenie a upozornil ho, že nedisponuje technickým vybavením na skopírovanie projektovej dokumentácie, do ktorej však môže nahliadnuť, čo však žalobca neurobil;

(VI) stavebný úrad správne uviedol, že zmena stavby pred dokončením je súčasťou výstavby objektov v rámci strategického parku v zmysle Osvedčenia č. 13489/2016-1000-02437 zo dňa 14. januára 2016. Pojem „strategický park“ a pozemky v ňom zahrnuté je potrebné aplikovať aj vo svetle Osvedčenia o významnej investícii č. 20801/2015-1000-33509 vydaného v prospech spoločnosti MH Invest s.r.o. Zároveň poukázal na to, že došlo k reparcelizácii delenia pozemkov na základe geometrických plánov, ktoré v osvedčení zo dňa 14. januára 2016 boli uvedené, a teda v konaní nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tvrdeniam, že zmena stavby sa priamo týka pozemkov vo vlastníctve žalobcu a odvolateľa, obmedzuje ich podnikateľský zámer a porušuje ich práva.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom

3. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, ktorou žiadal, aby Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil stavebnému úradu na ďalšie konanie.

4. Žalobca namietal, že (I) žalovaný nepreskúmal stavebné povolenie v celom rozsahu, (II) nerešpektoval § 9 ods. 2 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, keďže k stavbe, ktorá je súčasťou navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“, nebol stavebníkom doložený zastavovací plán celého súboru stavieb, (III) súčasťou posudzovania vplyvov na životné prostredie mal byť aj celý úsek cesty I/64 Nitra Zobor - Šindolka, čím sa stavebný úrad nezaoberal, pričom dopravné napojenie stavieb výrazne obmedzuje zámary žalobcu, ktoré má vo vzťahu k jeho pozemkom, (IV) realizácia predmetnej stavby sa mala posudzovať v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o EIA“), avšak v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie, (V) strategický park je širší pojem a ide o väčšiu časť územia ako je zámer „Automotive Nitra Project“, ktorý bol predmetom zisťovacieho konania, (VI) oznámenie začatia stavebného konania nebolo vykonané vo vzťahu k všetkým účastníkom zo zisťovacieho konania, (VII) správny orgán nevyhotovil fotokópie spisu, ktoré žalobca požadoval v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z., iba vyčíslil náklady na vyhotovenie spisu. Podľa žalobcu žalovaný v napadnutom rozhodnutí sám poukázal na zjavné nedostatky, avšak na druhej strane nelogicky tvrdil, že sa s jeho námietkami stavebný úrad vysporiadal.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol, aby správny súd žalobu zamietol. K jednotlivým námietkam uviedol, že (I) stavba, na ktorej sa má predmetná zmena realizovať je umiestnená v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou obce Lužianky, (II) dopravné napojenie nie je predmetom tohto stavebného konania, (III) predmetnému stavebnému konaniu predchádzalo riadne konanie o

posudzovaní vplyvov na životné prostredie, výsledkom ktorého je rozhodnutie MŽP SR č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 4. novembra 2016, (IV) práva žalobcu neboli nijakým spôsobom porušené, (V) okresný úrad nevyhovel žiadosti žalobcu o vyhotovenie fotokópie projektovej dokumentácie z technických príčin, avšak žalobca do dokumentácie mohol napriek tomu nahliadnuť.

6. Spoločnosť MH Invest, s.r.o. podaním zo dňa 26. januára 2018 požiadala správny súd o pribratie do konania a vyjadrila sa k žalobe. Uznesením č. k. 11S/117/2017-96 zo dňa 31. januára 2018 správny súd pribral do súdneho konania účastníkov administratívneho konania.

7. Združenie domových samospráv k podanej žalobe uviedlo, že sa stotožňuje so žalobcom vo vzťahu k námietkam týkajúcich sa aplikácie § 32 stavebného zákona, porušenia § 38 ods. 3 zákona o EIA a vyhotovenia kópií zo spisu a navrhlo, aby správny súd žalobe vyhovel.

8. K podanej žalobe sa ako účastník konania vyjadrila spoločnosť MH INVEST, s.r.o., ktorá navrhla, aby správny súd žalobu zamietol. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa vyhotovenia kópie projektovej dokumentácie sa stotožnila so závermi žalovaného a poukázala na svoje predchádzajúce vyjadrenie. Ďalej uviedla, že zastavovací plán bol predložený v rámci stavebného povolenia, pričom tiež poukázala na koncentračnú zásadu uvedenú v § 61 ods. 3 stavebného zákona a na to, že žalobca niektoré námietky uviedol až v žalobe.

9. K vyjadreniu spoločnosti MH INVEST, s.r.o. sa opätovne vyjadrilo Združenie domových samospráv, ktoré uviedlo, že stavebný zákon nepozná pojem zastavovací plán, ale len zastavovacie podmienky, ktoré sú súčasťou územného plánu zóny, ktorý ako strategický dokument má samostatný proces schvaľovania, vrátane posudzovania vplyvov na životné prostredie. Ak spoločnosť MH INVEST, s.r.o. spracovala dokument, ktorý označuje ako „zastavovací plán“, v zmysle platného stavebného zákona by sa mohlo jednať o „urbanistickú štúdiu“ podľa § 4 stavebného zákona. Podkladom pre účely územného konania, a teda aj pre účely stavebného konania sa v dôsledku § 4 ods. 3 stavebného zákona stáva len vtedy, ak zadanie odsúhlasil orgán územného plánovania. V rámci koncentračnej zásady je potrebné rozlišovať medzi pripomienkami a námietkami voči predmetu stavebného konania (technickému riešeniu stavby) a voči podkladom rozhodnutia podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku. Účastník konania má právo na kópiu spisu a ak stavebný úrad doručuje písomnosti verejnou vyhláškou, je vylúčené aby niektorým účastníkom doručoval do vlastných rúk podľa § 24 správneho poriadku.

10. K správnej žalobe sa vyjadrila aj osoba zúčastnená na konaní, Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., podľa ktorej bolo správnu žalobu potrebné posudzovať v zmysle § 178 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „SSP“). Priestorové usporiadanie strategického parku vyplýva zo zastavovacieho plánu, ktorý už bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu, a teda vydaním takéhoto stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzný pre priestorové usporiadanie daného územia. Námietku, týkajúcu sa dopravného napojenia stavieb, považovala za irelevantnú, keďže nebola predmetom tohto stavebného konania. K posudzovaniu vplyvov na životné prostredie uviedla, že prvostupňový orgán bol viazaný obsahom záverečného stanoviska MŽP SR č. 4783/2016-1.7/pl. Ďalej poukázala na to, že správny orgán nepostupoval šikanózne keď za vyhotovenie kópií spisu žiadal poplatok, a to aj za začatú stranu. V ďalšej časti poukázala na niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR a navrhla, aby správny súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

III.

Rozhodnutie správneho súdu

11. Správny súd rozsudkom č. k. 11S/117/2017-379 zo dňa 11. marca 2020 podľa § 190 SSP správnu žalobu zamietol.

12. Správny súd poukázal na to, že žalobcom predložené žalobné dôvody boli už riešené a právne posudzované v rozsudku č. k. 11S/220/2017-270 zo dňa 15. mája 2019, pričom sa v celom rozsahu stotožnil s názorom vysloveným v uvedenom rozhodnutí a v súlade s § 140 SSP naň poukázal. Zároveň skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu na podanie predmetnej žaloby, pričom poukázal na svoje skoršie rozsudky č. k. 11S/236/2016-483 zo dňa 12. septembra 2018 a č. k. 11S/220/2017-270 zo dňa 15.

mája 2019, v zmysle ktorých žalobu bolo potrebné posudzovať ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou.

13. K jednotlivým žalobným dôvodom poukázal na koncentračnú zásadu uplatňovanú v stavebnom konaní. Vo vzťahu k námietkam, týkajúcim sa § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., dopravného napojenia cesty I/64 na rýchlostnú komunikáciu R1A a povinnosti viesť zisťovacie konanie v zmysle zákona o EIA správny súd uviedol, že neboli namietané proti oznámeniu o začatí stavebného konania, a preto nebolo o nich rozhodnuté v prvostupňovom rozhodnutí stavebného úradu. K uvedeným námietkam poukázal na odôvodnenie rozsudku č. k. 11S/220/2016 v IV. časti, body č. 44 až 46.

14. K námietke žalobcu, že oznámenie o začatí stavebného konania nebolo doručované všetkým účastníkom zisťovacieho konania, správny súd uviedol, že mu nebol predložený žiaden doklad o zastupovaní na podanie žaloby alebo splnomocnenie pre podpísaného advokáta na spísanie žaloby a zastupovanie pred súdom, čo je podstatná náležitosť správnej žaloby.

15. Podľa názoru správneho súdu si žalobca neujasnil rozdiel medzi žalobou o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu vydaného v stavebnom konaní a v správnom konaní podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám. Žalobca žiadal o vyhotovenie fotokópie celého správneho spisu, na čo stavebný úrad reagoval kladne samostatným listom, pričom ho upozornil, že tieto úkony správneho orgánu sú spoľatné, a že kópie projektovej dokumentácie nie je možné vyhotoviť pre rozsiahly písomný materiál. Správny orgán žalobcovi oznámil, že spisový materiál s prílohami je k dispozícii na úrade a možno do spisu nahliadnuť vo vopred dohodnutom termíne telefonicky. Žalobca sa pokynmi neriadil, a teda nie je možné konštatovať, že bolo porušené jeho právo podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku. Táto námietka nemala vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí. Správny súd uzavrel, že závery oboch správnych orgánov zodpovedajú zásadám logického myslenia a sú v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami vyššie citovaných zákonov.

IV.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

16. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP alternatívne navrhol, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná sťažovateľovi náhradu trov konania.

17. Podľa sťažovateľa správny súd nesprávne právne posúdil nezákonnosť celého procesu vydávania stavebného povolenia, s ohľadom na nenaplnenie podmienok podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona. Aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona o nevyžadovaní územného rozhodnutia na umiestnenie povoľovaných stavieb považoval za nezákonný postup, keďže v Územnom pláne mesta Nitra nie je definované územie pre Strategický park, a teda stavebnému konaniu malo predchádzať územné rozhodnutie. Poukázal na to, že územný plán mesta Nitra pre predmetné územie určuje funkčné využitie, ale nedefinuje priestorové regulatívy zástavby (prípustnú podlažnosť, podiel zastavanosti), a z tohto dôvodu stanovuje podmienku spracovania územného plánu zóny. Ďalej poukázal na výkresovú časť územného plánu, kde sa v záväznej grafickej časti uvádza „Priemyselná výroba - priemyselný park (špecifické rezervovanie funkcie ako ucelená investícia v území podmienená riešením samostatnej územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny)“.

18. Nezákonnosť oznámenia o začatí stavebného konania na zmenu stavby pred jej dokončením vidí sťažovateľ v tom, že stavebný úrad neuviedol, ako bola táto stavba posúdená, vzhľadom na ochranu životného prostredia. Uvedená stavba „Automotive Nitra Project“ bola predmetom zámeru SARIO, a teda aj následného vydania rozhodnutia v zisťovacom konaní, a nejedná sa teda o stavbu „Automotive Nitra Project fáza 2“, ako sa to snaží zmanipulovať stavebník a správne orgány. Vybudovanie strategického parku je významnou investíciou, ktorá musí podliehať procesu EIA a pokiaľ tento proces splnený nebol, nemôžu byť legítimne povoľovacie konania na stavby, resp. investície, ktoré budú alebo sú realizované v predmetnom strategickom parku. Správny súd teda nesprávne vyhodnotil namietaný žalobný dôvod v tom zmysle, že nielen samotné navrhované činnosti, ale aj samotný strategický park musí podliehať procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie, minimálne vo forme zisťovacieho konania. Zároveň poukázal na to, že pojem „strategický park“ je širším pojmom a ide o väčšiu časť územia ako je zámer

„Automotive Nitra Project“, ktorý bol predmetom zisťovacieho konania a že obdobný strategický park (Haniska) sa bude posudzovať v zmysle zákona o EIA.

19. Podľa sťažovateľa predmetom konania vedeného na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 26S/3/2016 bola otázka, ktorá je na účel tohto stavebného konania tzv. predbežnou otázkou, o ktorej si správny orgán nemohol urobiť vlastný úsudok, a preto mal už prvostupňový správny orgán postupovať v zmysle § 29 správneho poriadku a stavebné konanie mal prerušiť. Za nepostačujúce považoval sťažovateľ odôvodnenie správneho súdu, že tu existuje právoplatné rozhodnutie, keďže vzhľadom na širší kontext je zrejmé, že práve rozhodnutie súdu vo veci pod sp. zn. 26S/3/2016 je podstatnou okolnosťou aj pre rozhodnutie správneho súdu v tejto veci.

20. Sťažovateľ tiež uviedol, že správny súd sa taktiež nedostatočným spôsobom vysporiadal s tým, že podklady týkajúce sa dopravného napojenia stavieb a hlavne vyústenia dopravy na cestu I/64 sú absolútne nepreskúmateľné. Namietal porušenie § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona, keď neboli podrobnejšie stanovené požiadavky na uskutočnenie stavby z hľadiska napojení na pozemné komunikácie. Úsek cesty I/64, s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A, nebol do dnešného dňa vôbec dopravne a kapacitne riešený a vyriešený tak, aby vyhovoval plynulosti cestnej dopravy pre celý areál strategického parku, ako aj samotný areál Automotive Nitra Project a taktiež nebol predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie.

21. Sťažovateľ žiadal, aby mu z titulu účastníctva v konaní, a teda zachovania práva na prístup k správneému orgánu v rámci rozhodovacieho procesu podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku, bolo umožnené ešte pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia v úradnom spise a navrhovať doplnenie podkladov rozhodnutia. Zároveň opakovane poukázal na nerešpektovanie § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z., keď stavba je súčasťou stavby „Príprava strategického parku Nitra“, teda je evidentné, že ide o súbor stavieb, pričom žiadny zastavovací plán celého súboru stavieb v rámci posudzovanej stavby nebol doložený.

22. Sťažovateľ naďalej trval na tom, že oznámenie začatia stavebného konania v tejto veci nebolo vykonané vo vzťahu ku všetkým známym účastníkom konania. Rovnako zotrval na svojej námietke, že mu neboli vyhotovené požadované fotokópie spisu. Uzavrel, že správny súd sa nezaoberal nedostatkami v postupe prvostupňového správneho orgánu, na ktoré sám žalovaný v napadnutom rozhodnutí poukazoval.

23. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že trvá na svojom vyjadrení k správnej žalobe, stotožnil sa s rozsudkom správneho súdu a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. K sťažnostným bodom uviedol, že (I) žalobca mal v stavebnom konaní možnosť vyjadriť sa, (II) povinnosť zahrnúť do projektovej dokumentácie zastavovací plán sa týka len prvej stavby súboru stavieb, pričom táto vec sa týka povolenia zmeny stavby, (III) žalobca nepreukázal, že zastupuje opomenutých účastníkov stavebného konania a neuviedol, ktoré práva boli porušené a (IV) sťažovateľ mal možnosť nahliadnuť do spisového materiálu, boli mu oznámené podmienky vyhotovenia fotokópií zo spisu, pričom ich nevyhotovenie nemá vplyv na zákonnosť rozhodovania správnych orgánov.

V.

Posúdenie kasačného súdu

24. Dňa 1. januára 2021 nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“ alebo „NSS SR“) kasačnú agendu správneho kolégia NS SR v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3S a bola v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

25. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

26. Pri zodpovedaní námietok sťažovateľky kasačný súd zohľadňoval aj rozhodovaciu činnosť NS SR. Keďže odo dňa 1. augusta 2021 došlo k prechodu kompetencií zo správneho kolégia NS SR na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), vychádzajúc z účelu zabezpečenia kontinuity rozhodovacej činnosti, z právnej istoty a ochrany legitímnych očakávaní založených aj na ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít (§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) sa kasačný súd naďalej považuje za viazaný doterajšou rozhodovacou činnosťou správneho kolégia NS SR, vrátane jeho veľkého senátu.

27. Kasačný súd na úvod uvádza, hoci uvedené nebolo predmetom kasačnej sťažnosti, že rovnako ako správny súd, posúdil postavenie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti v zmysle § 178 ods. 3 SSP v spojení s § 442 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu či už z obsahu správnej žaloby alebo kasačnej sťažnosti. Pozornosti kasačného súdu tiež neušlo, že správny súd vo vyhotovení preskúmaného rozsudku opomenul uviesť ďalšieho účastníka, hoci ho uznesením č. k. 11S/117/2017-96 zo dňa 31. januára 2018 do konania pribral. Vzhľadom k tomu, že ide de facto o osobu sťažovateľa (Roman Cerulík K CERO), pričom správny súd so sťažovateľom riadne konal, kasačný súd má za to, že ide len o chybu v písaní, práva a právom chránené záujmy tohto účastníka neboli porušené a mohol si ich v konaní pred súdom riadne uplatňovať.

28. Kasačný súd tiež skúmal naplnenie podmienky uvedenej v § 440 ods. 2 SSP, podľa ktorého dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Uvedené ustanovenie vyžaduje, aby sťažovateľ v kasačnej sťažnosti priamo reagoval na právne posúdenie správneho súdu, čo sťažovateľ výslovne neurobil. Vzhľadom na to, že kasačnou sťažnosťou ale vecne reagoval na dôvody uvedené v rozhodnutí správneho súdu, kasačný súd kasačnú sťažnosť neodmietol podľa § 439 ods. 3 SSP, ale ju vecne preskúmal. V súvislosti s uvedeným však kasačný súd konštatuje, že uvedený postup vzhľadom na poučenie v tomto rozhodnutí, už kasačný súd nemusí zopakovať v ďalších kasačných konaniach.

29. V rámci posúdenia predmetnej veci sa kasačný súd zaoberal štyrmi okruhmi otázok, konkrétne (I) aplikáciou § 32 ods. 2 stavebného zákona na daný prípad, (II) aplikáciou § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z. na posudzovanú vec, (III) porušením § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona a (IV) povinnosťou, aby k strategickému parku prebehlo zisťovacie konanie podľa zákona o EIA. K týmto otázkam kasačný súd uvádza:

I. K aplikácii § 32 ods. 2 stavebného zákona

30. Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

31. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta, že podľa výnimky ustanovenej v § 32 ods. 2 (nevyžadovanie územného rozhodnutia) stavebného zákona možno postupovať len vtedy, keď územný plán obce/zóny dostatočne podrobne reguluje územie, kde má byť strategický park umiestnený.

32. Z právneho rozboru § 32 ods. 2 stavebného zákona podľa kasačného súdu vyplýva, že na umiestnenie strategického parku sa nevyžaduje územné rozhodnutie ak (splnenie podmienok) priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia nie je v rozpore s ich umiestnením a (kumulatívne) vyplýva z územného plánu obce alebo (alternatívne) z územného plánu zóny.

33. Kasačný súd sa v súvislosti s touto námietkou v plnom rozsahu stotožňuje so závermi správneho súdu a tiež odkazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžk/26/2020 zo dňa 28. septembra 2022, týkajúci sa rovnakých účastníkov konania v obdobnej právnej veci, v ktorom kasačný súd uviedol: „...Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povolené stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu. Sťažovateľ poukazoval na poznámku z textovej časti a legendu z grafického výkresu, ktoré podmieňujú priemyselnú výrobu či priemyselný park (vo forme rezervovanej funkcie) riešením územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Tieto state zvažoval a citoval v napadnutom rozsudku aj správny súd. Kasačný súd sa však v súlade s vyššie uvedeným domnieva, že pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplyva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba a pod. Preto sa dá povedať, že výslovná rámcová rezervácia územia na priemyselnú výrobu (hoci podmienená ďalšou dokumentáciou) v územnom pláne Mesta Nitra v podstate prevyšuje požiadavky stavebného zákona na absenciu rozporu s územným plánom, ak pri nesplnení podmienky uvedenej v poznámke/legende nie je územie určené na iný účel. Kasačný súd tiež poznamenáva, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo preskúmať, či boli splnené všetky zákonné požiadavky na vydanie preskúmaného rozhodnutia alebo samostatne vyhľadávať nesprávnosti napadnutého rozsudku, ale len vyhodnotiť dôvodnosť sťažovateľom uplatnených a prípustných sťažnostných bodov.“

34. K uvedenému kasačný súd navyše dodáva, že hoci územné ako aj stavebné konanie každé plní svoj vlastný účel, platia pre nich rovnaké zásady správneho konania, ktoré nie je možné ani z dôvodu rozdielného predmetu posudzovania ignorovať. V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok; ďalej len „Správny poriadok“) „správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi“ (zásada legality). Zároveň podľa § 46 Správneho poriadku „rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“ V súlade so zásadou legality je teda povinnosťou správnych orgánov postupovať v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, pričom podľa právnej teórie inými právnymi predpismi sa nepochybne rozumejú aj všeobecne záväzné nariadenia obcí a samosprávnych krajov (POTÁŠCH, P.; HAŠANOVÁ, J.; VALLOVÁ, J.; MILUČKÝ, J.; MEDŽOVÁ, D.: Správny poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, str. 379).

35. Zmysel procesného rozčlenenia územného a stavebného konania nespočíva v tom, že by sa v nich riešené otázky nemohli prelínať alebo že by v nich platili iné zásady. Naopak, vylúčenie niektorých stavieb z rozhodovania o umiestnení stavby práve naopak, podľa kasačného súdu, prenáša povinnosti správneho orgánu z územného konania (napr. zohľadnenie územného plánu) priamo do stavebného konania. Z uvedeného vyplýva, že účastník konania, teda ani sťažovateľ, nie je na svojich právach vylúčením územného konania ukrátený, keďže zásada legality rovnako platí v stavebnom ako aj územnom konaní.

36. Kasačný súd preto v tejto časti námietok sťažovateľa nezistil, že by správny súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Námietky sťažovateľa v tomto smere považoval za nedôvodné.

37. Na doplnenie kasačný súd odkazuje aj na argumentáciu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v rozsudkoch napr. sp. zn. 10Sžk/40/2020 a sp. zn. 5Svk/15/2021, ktorá je identická s vyššie uvedenou argumentáciou a túto aj za „logickú a vychádzajúcu z ústavne akceptovateľného výkladu a aplikácie príslušných ustanovení stavebného zákona“ označil Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 487/2022 zo dňa 27. septembra 2022.

II. K aplikácii § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z.

38. V zmysle § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu (zastavovací plán) celého súboru stavieb vrátane zariadenia staveniska.

39. Sťažovateľ namietal, že v posudzovanej veci nebol predložený zastavovací plán v rozpore s § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z. Aj uvedenú námietku vyhodnotil kasačný súd za nedôvodnú, v súlade s argumentáciou správnych orgánov a správneho súdu. Kasačný súd považoval za skutkovo ustálené, že posudzovaná stavba nebola prvou stavbou v rámci celého súboru stavieb a z toho dôvodu nebolo povinnosťou stavebníka v predmetnej veci predkladať zastavovací plán. Ten bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu, pričom vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia.

III. K porušeniu § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona

40. Podľa § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia.

41. Aj v uvedenom prípade kasačný súd považuje námietky sťažovateľa za nedôvodné, keď požiadavky uvedené v § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona nie sú povinnými náležitosťami, ale stavebný úrad ich určuje podľa potreby. Vzhľadom na to, že v rámci posudzovania povolenia zmeny stavby pred jej dokončením nešlo o napojenie na pozemnej komunikácie a predmetom tohto stavebného povolenia, ani projektovej dokumentácie nebolo dopravné riešenie, správny orgán prvého stupňa, rovnako ako žalovaný, nevzhládli potrebu vo svojich rozhodnutiach určiť požiadavky napojenia stavby na pozemné komunikácie, čo vo svojich rozhodnutiach i zdôvodnili. Rovnako uvedenú námietku riadne odôvodnil aj správny súd.

IV. K posúdeniu vplyvov na životné prostredie

42. Na úvod tejto časti kasačný súd poukazuje na to, že právna teória v prípadoch týkajúcich sa ochrany životného prostredia v procese stavebného práva pozná tzv. reťazenie správnych aktov, kedy každý akt vystupuje navonok samostatne a vydanie jedného aktu je predpokladom vydania následného aktu. O každom jednotlivom akte sa následne vedie samostatné správne konanie s výsledkom, ktorý bezprostredne pôsobí navonok (Kocourek, T. Poláčková, M. Záväzná stanoviska a jiné úkony dle části čtvrté správního řádu. In: Průchová, I. a kol. Správní procesy v právu životního prostředí. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 89). V rámci vybudovania strategického parku „Automotive Nitra Project“ bolo vydaných viacero rozhodnutí, či stanovísk, ktoré boli, resp. mohli byť vzájomne prepojené, resp. vzájomne závislé. V dôsledku reťazenia jednotlivých správnych aktov nastala situácia, že sťažovateľ spochybňuje zákonnosť rozhodnutia zo zisťovacieho konania, ktoré bolo/malo byť podkladom pre vydanie stavebného povolenia v predmetnom konaní. Uvedené spôsobuje hromadenie správnych žalôb a následne kasačných sťažností smerujúcich voči rozhodnutiam, ktoré sú na sebe vzájomne závislé.

43. Kasačný súd mal z administratívneho spisu za preukázané, že stavebnému konaniu v tejto veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal dňa 8. októbra 2015 rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona o EIA. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania sťažovateľa) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Následne dňa 1. júla 2021 rozsudkom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016 bola zamietnutá žaloba sťažovateľa, čo znamená, že rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní, ako i pre súdy. V uvedenom zisťovacom konaní príslušný orgán posudzoval zámer podľa prílohy č. 8 zákona o EIA okrem iného aj v kapitole č. 9

Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov, keďže v danom prípade sa zisťovacie konalo bez limitu.

44. Rovnako mal kasačný súd za preukázané, že v rámci konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie podľa zákona o EIA dňa 4. novembra 2016 bolo vydané záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl. k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, v ktorom Ministerstvo životného prostredia SR, odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie vyjadrilo súhlas s navrhovanou činnosťou za predpokladu splnenia tam uvedených podmienok a realizácie opatrení, pričom uviedlo, že účelom navrhovanej činnosti je vybudovanie výrobného závodu zameraného na výrobu a montáž automobilov Jaguar a Land Rover v lokalite strategického parku Nitra s tým, že súčasťou navrhovanej činnosti sú aj súvisiace činnosti externej infraštruktúry, ktorú bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o. Na základe rozkladu proti záverečnému stanovisku rozhodol minister životného prostredia SR rozhodnutím č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. januára 2017 rozklad zamietol a záverečné stanovisko zo dňa 4. novembra 2016 potvrdil. V predmetnom konaní konal príslušný orgán na základe návrhu spoločnosti Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o., pričom predmetom tohto konania bolo povinné posudzovanie vplyvov na životné prostredie podľa prílohy č. 8 zákona o EIA pre Tepelné elektrárne a ostatné zariadenia na spaľovanie s tepelným výkonom, Prevádzky na povrchovú úpravu kovov a plastov využívajúce elektrolytické alebo chemické procesy upravenej plochy, Výrobu a montáž vozidiel a výroba motorov motorových vozidiel, Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov, Projekty rozvoja obcí vrátane statickej dopravy, Čistiarene odpadových vôd a kanalizačné siete, Železničné stanice, terminály nákladné, prekladiská kombinovanej dopravy.

45. Z vyššie uvedeného rozsahu zisťovacieho konania ako aj následného posudzovania vplyvov na životné prostredie vyplýva, že v oboch týchto konaniach bolo súčasťou zámeru aj posudzovanie kapitoly - Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov. Ako už bolo uvedené v rozhodnutí správneho súdu, zákon o EIA nepozná pojem „strategický park“, preto posudzovanie týchto činností je zaraďované práve pod činnosť uvedenú v prílohe č. 8 zákona o EIA, kapitole č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov. Vzhľadom na uvedené, priemyselný/strategický park Nitra prešiel zisťovacím konaním a aj ako súčasť posudzovania vplyvov na životné prostredie jednotlivých činností plánovaných v parku. Argumenty sťažovateľa, keď tvrdil, že strategický park neprešiel zisťovacím konaním sa preto nezakladajú na pravde a kasačný súd ich vyhodnotil ako nedôvodné.

46. Kasačný súd sa tiež stotožnil so záverom správneho súdu, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je rovnako možné preskúmať správnym súdom, čo platí aj v prípade konania vedeného pred správnym súdom sp. zn. 26S/3/2016.

47. Sťažovateľ tiež namietal, že mu nebolo umožnené, aby sa v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku vyjadril ku všetkým podkladom rozhodnutia v úradnom spise. V tejto súvislosti opakovane tvrdil, že mu neboli sprístupnené fotokópie spisu. Kasačný súd považuje uvedenú námietku za irelevantnú, keďže sťažovateľ sám nemal ujasnené, podľa akého právneho predpisu kópiu spisu žiada. Z administratívneho spisu vyplýva, že sťažovateľ listom zo dňa 30. marca 2017 oznámil stavebnému úradu, že úhrada vo výške 46,50 EUR za vyhotovenie fotokópie spisu je preňho vysoká a žiadal o doručenie podkladov emailom, pričom zároveň žiadal o poskytnutie uvedených informácií v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. Kasačný súd sa stotožňuje so záverom správneho súdu, podľa ktorého uvedená námietka nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Ak sťažovateľ požadoval informáciu a fotokópie listín z administratívneho spisu v stavebnom konaní podľa zákona č. 211/2000 Z. z. a bol toho názoru, že mu nebolo vyhovieť, mal sa pri ďalšom postupe riadiť ustanoveniami tohto zákona. Ak mal sťažovateľ za to, že výška úhrady za fotokópiu spisu je preňho privysoká, pričom správny orgán ho zároveň upovedomil o možnosti nahliadnutia do spisu aj z dôvodu toho, že nie je technicky možné vyhotoviť fotokópie projektovej dokumentácie, mal možnosť do spisu nahliadnuť.

48. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa, že v predmetnom konaní o zmene stavby sa nekonalo so všetkými účastníkmi stavebného konania kasačný súd uvádza, že podľa § 2 ods. 2 SSP sa každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným

zásahom orgánu verejnej správy, môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde. V predmetnom konaní správny súd rozhodoval o žalobe sťažovateľa a nie o právach ďalších účastníkov, ktorí majú možnosť podať žalobu v zmysle § 179 ods. 1 SSP.

49. Pre úplnosť kasačný súd poukazuje aj na závery Najvyššieho súdu SR, uvedené v rozsudku sp. zn. 4Sžk/36/2019 zo dňa 1. decembra 2020, predmetom ktorého bol prieskum rozhodnutia správneho súdu č. k. 11S/220/2017-270 zo dňa 15. mája 2019, na odôvodnenie ktorého správny súd pri vyhodnotení jednotlivých žalobných dôvodov poukázal. Uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR je založené na rovnakom právnom posúdení, ako rozhodnutie kasačného súdu v predmetnej veci.

VI.

Záver

50. Kasačný súd, poukazujúc na vyššie uvedené konštatuje, že správny súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami sťažovateľa, svoje závery formuloval zrozumiteľne a presvedčivo, pričom sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol také relevantné skutočnosti, ktorými spochybnil vecnú správnosť rozsudku správneho súdu. Dospel preto k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietnuť.

51. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol tak, že neúspešnému sťažovateľovi ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada zo zákona nevyplyva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Pribratému účastníkovi konania a zúčastnenej osobe na konaní kasačný súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená žiadna povinnosť.

52. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.